

Нима не е чудно, че 4-5-годишни деца ромски настояват пред майките си още в четвъртък да ги изкъпят и да изперат дрехите им, за да бъдат чисти в събота сутрин - иначе леля Ани няма да ги приеме в църквата, която се събира в дома ѝ. Не е ли чудно, че никое от порасналите вече деца и младежи дори и не помисля да напусне групата, в която членува от години?

Прави впечатление, че много ромски майки идват да молят Ани да приеме в групата си и техните деца, защото всички в селището забелязват впечатляващите резултати от влиянието и педагогическия маниер на тази 28-годишна девойка с незавършено средно образование. Нещо повече, от нейния опит се заинтересуваха и младежки ръководители, и висшисти от други адвентни църкви.

Директорката на училището

я повикала при себе си специално, за да я попита с какви методи си служи, та „нейните“ деца - ученици от ромски произход - са така примерни, докато са на училище, и не създават никакви проблеми, а напротив - толкова са старателни!...

Една лекарка от „Пирогов“, София, проявила интерес към Ани, нейния стил на живот, резултатите от работата ѝ с децата, вярата ѝ... Наложило се да разкаже по-подробно защо нейните възпитаници са

Толкова различни

от всички останали ромски деца, а именно, че тя разглеждала с тях Библията задълбочено и ежедневно, децата ѝ свикнали с тази материя и можели вече сами да разказват много неща, да цитират Писанието, малките можели да отговарят на въпроси относно библейските ге-

48 ДЕЦА, АНИ И ИСУС

Д-р Григор Григоров

Ани се зае и с трудната задача да помогне на неграмотните от групата да започнат да четат. И всички свикнаха ежедневно да ѝ представят проблемите си, за да ги разрешават с нейна помощ. Участковата лекарка я посетила в дома ѝ, за да разбере защо „нейните“ деца не боледуват, подобно на всички останали, не се простудяват?!

Големите я наричат „шефката“ и не предприемат нищо, без тя да даде съгласието или разпореждането си. Малките се обръщат към нея просто с „леля Ани“, обичат я и я слушат. А 5-годишната Сашка заявява, че когато порасне, ще стане „като леля Ани“. Ани Асенова има поразителен авторитет и всички се отнасят към нея с подчертано доверие и уважение.

Снимки: Петко Богданов

рои на вярата. Те постепенно се научили високо да ценят стойността на молитвата и редовно всяка събота сутрин вземали участие в богослужението, което се провеждало в едно специално подготвено помещение в нейния дом. Често ги по-

сещавали и гости от казанлъшката адвентна църква.

Познавам Ани и „нейните“ деца от години и не само се радвам на успехите им, но се опитвам да се намеса в проблемите и нуждите им. Вече започнаха да им по-

магат и от съюзното ръководство на църквата. Обещаха им йоника, за да могат да свирят и да пеят по-добре духовните песни от песнарката. Ще им създадат и малка църковна библиотека от книги на библейска тематика. А от АДРА, София, им

изпратиха с камион дреди, от които ще се раздават и на други ромски семейства, които не са членове на църквата. За Коледа им обещаха 50 подаръка също за всички деца.

Ани помогна на децата да подготвят и из-

несат една интересна литературно-музикална програма върху проблемите на трезвеността. В продължение на месеци 15 младежи и деца се подготвяха за тази цел и се представиха забележително добре на ромския събор през лятото тази година в Кюстендил. Според всеобщата възторжена оценка

Изпълнението им е било най-доброто.

Ани изнесла кратък, но научно обоснован доклад, върху проблемите на алкохола, като представила и един голям плакат с надпис: „Корените и плодовете на алкохола“. Били прочетени опитности относно тютюнопушенето. Показащо било нагледно влиянието на 90, 60 и 30-процентен алкохол върху яичен белтък.

Групата изпяла и две духовни въздържателни песни. Много приятно им станало, когато получили покани от други църкви да отидат и при тях да изнесат същата програма.

Те планират да представят всичко пред ромските групи в редица училища.

А Ани не работи само в с. Тулово. Обикаля много ромски групи и църкви в Пловдивско, Карловско и Чирпан. Тя е успешен евангелизатор, но сериозна пречка представя за нея безпаричието - просто няма средства за пътуване.

Нашите ромски деца от с. Тулово се завърнаха от събора в Кюстендил много вдъхновени и твърдо решени да се опитат да достигнат духовния и културния стандарт на кюстендилската ромска църква. Там те са видели, че все още има много да учат, че ги чака дълъг път и целогодишни усилия, но това не ги обезкуражава, а напротив, ентузиазира ги и им дава криле!

СЕМЕЙСТВО

Идеи за създаване на семейна атмосфера в църквата

• Ако семейства с деца не посещават църквата редовно, планирайте месечни семейни вечери в средата на седмицата, в които да са включени занимания от духовен характер, но такива, че да са интересни и за децата, и за младежите - може би е добре да започнете с обща вечеря.

• Проведете показно семейно богослужение като част от службата с избрани семейства, които да демонстрират интересни и ефективни идеи за семейно поклонение.

Съветите на д-р Киш

Как може някой да разбере, че вече е готов за брак?

Когато започне да предпочита да спестява парите си, вместо да ги харчи за дискове.

Какво да правим, когато бабите и дядовците глежат внуците?

Тяхната работа е да глежат. Децата имат нужда и от това. А работата на родителите е да дисциплинират.

Надписи от кухнята

• Помогнете да запазим кухнята чиста - яжте извън дома!

• Разхвърляната кухня е щастлива... Тази тук е във от себе си от радост.

• Никой съпруг никога не е бил застрелян... докато е миел чиниите.

ЕСЕ

Татяна Цветкова,
гр. Тетевен

Мъката - тя може да те смаже, но може и да те направи по-силен. Зависи в каква посока позволиш да тръгнат мислите и чувствата ти.

В повечето случаи мъката, както и радостта, те правят егоист. Не виждаш по-далеч от своето доминиращо чувство, от състоянието си. Ако погледнем през радостта си, вероятно ще видим много хора, които имат нужда от нашето съчувствие, подкрепа, участие... Ако погледнем над мъката си, ще разберем колко много страдалия и болка има и у нашите съчовеци и няма да се чувстваме така незаслужено, неразбираемо онеправдани.

Защото най-трудното в страданието ни е да си отговорим на въпроса „Защо?“. „Защо точно на мен, Господи? Защо точно това и сега? Защо? Защо?...“ Хиляди пъти „защо“ в бунту-

Мъката

„Аз ще обърна жалеенето им в радост и ще ги утеша, и ще ги развеселя подир скръбта им.“

Еремия 31:13

ващото ни се съзнание... И във всяко „защо“ е скрит нашият човешки упрек.

Да, има поне един логичен отговор, обяснено по човешки, а понякога и повече от един. Но нашето „защо“ води към Бога. Защо зад видимите причини Бог е допуснал нашето страдание, болка, мъка, след като има силите да ни предпази от всичко? „Бог на силите е името Му...“, след като е казал: „Не бой се, защото Аз съм с теб. Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог. Ще те укрепя, да! Ще ти помогна. Да! Ще те подпра с праведната си десница.“

Но ние често пъти, заслепени от болката си, не виждаме къде точно Бог ни помага, какво точно ни спестява в нашето изпи-

тание, защото е обещал: „Бог е верен и праведен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще ви даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.“

Някога Исус бе казал: „Ако може, нека ме отминете тази чаша... Но, ако ли не, да бъде Твоята воля, а не Моята...“ Какво ли Му е струвало на Него, Богочовека, да изживее това състояние, да понесе Своя кръст, избърсвайки капките кървава пот... Колко ли сили и мъдрост са ни нужни смирено да изпием горчивата чаша?

Защото всеки има своя горчива чаша и Бог цял живот ни учи на смирение, търпение, любов и

благодарност.

При все това, мисля, че винаги остава нещо недонаучено - и в радостта, и в болката ни. А то е да се доверим напълно на Бога, защото Той е обещал: „Господните пътища са милостиви - водят към спасение.“

А що се отнася до благодарността, мисля, че тя се свързва с осъзнаването на това, какъв уникален дар е животът! Въпреки болката, мъката, страданието, загубата, депресията, над всичко това стои Негово Величество Животът. Защото във всеки наш ден и всяка наша нощ текат капките Христова кръв, проляни на Голгота, изкупили всеки наш час и шанс за спасение.

Ако помним винаги това, то въпреки всяко сполетяло ни нещастие и изпитание ще опазим усещането си за живот, благодарността си за това и връзката си с Бога, защото Той е „Пътят, Истината и Животът“.